

30^e zondag door het jaar 22-23 oktober 2022

— decanaat Poperinge

Aperitief: Alles is gezegend – Typhoon met Freez (2020)

<https://www.youtube.com/watch?v=UHu4xak7ULg>

Wat nou als alles ertoe doet?
Zijn wij hier dan toch voor niets geweest?
Ik weet al lang niet meer
Maar da's precies genoeg

**Alles is gezegend
Misschien komt alles goed
En alles heeft een reden
Al weet ik vaak niet hoe
Oh-oh-oh-oh-oh
'K weet niet wat we doen
Het lijkt genoeg**

Ik deed een hoop dingen fout
Vergeef mij, oh Heer
Ter verdediging, ik handelde uit noodweer
Voelde me onoverwinnelijk en loog weer
Maar dat nooit meer
Mijn mama zei me: "Maak je los van je ketting" (uhuh)
"Voel je vrij en tel je blessings" (oké)
Ik ben druk maar bel m'n vader van de week
En zeg 'm dat ik meer van 'm houdt dan dat 'ie weet

Bij mijn demonen op de sofa
Ze vragen: "Wil je thee?"
Ze weten dat ik eerst ergens anders ben geweest
Want ik ben niet alleen
Ik tel de stappen in het zand
En het strand roept de zee

Alles is gezegend ...

Uh
En ik was zo moe, dat de duisternis kwam
Zat in mijn vecht-en-vluchtmode
Wilde niet huilen als man
Nog steeds even onbevangen maar de onschuld kwijt
Vraag maar, wat wil je weten over schaamte en spijt? (hé?)

Wie wil je zijn op het hoogtepunt van het feest?
Ik was verslaafd aan het zoeken
Ben het denk ik nooit geweest
Maar vandaag met de kroon op m'n hoofd, ik leef
Ik dank God want ik ben er nog steeds

Ik was al thuis vanaf het pruilste begin
En dat laatste wat me rest
Is een duik in de volledigheid uit het adelaarsnest
Bij storm of windstil, ik hoor je stem
Oog in oog met iemand die me door en door kent

Alles is gezegend ...

Zelfs wanneer ik kijk naar wat ik mis
(Alles is gezegend)
Zolang we gewicht geven aan licht (Alles is al)
En ik heb nachten dat ik denk: 'Man, wat heeft het voor zin?' (Alles is gezegend)
Maar de ochtenden zijn blind en vergevingsgezind (Alles is al)
Dus ik blijf dat rondje lopen tot ik weet waar het begint

Misschien had de tollenaar uit
het evangelie van vandaag
eenzelfde aanvoelen ...
alles is gezegend !
En mocht dat ook ons gevoel
zijn (of worden).

Intredelied: Zo vriendelijk en veilig als het licht (ZJ 530)

<https://www.youtube.com/watch?v=8JorQXOjiR0>

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zoals een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht.
Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen.
Dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen,
wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw Zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zo waar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Welkom

Het zit heel diep in ons:
de gedachte dat als we maar hard genoeg ons best doen
en als we maar proberen om een eerlijk en gewetensvol mens te zijn,
dat God dan niet anders kan dan ons daarvoor belonen
en ons zijn gunsten niet onthouden.
Alsof we in het wezen van God zelf kunnen kijken...
Plaatsen we ons in deze viering in de juiste verhouding tot God:
laten we wat kleiner worden
opdat Hij wat groter mag worden in ons leven.

Gebed om ontferming

Misschien kunnen we het best beginnen
met het voorbeeld van de tollenaar te volgen
en de Heer om vergeving te bidden.

Heer, geef ons de moed om de farizeeër
in onszelf te herkennen en te erkennen.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, geef ons de moed om onszelf los te laten
en ons aan U toe te vertrouwen.
Christus, ontferm U over ons.

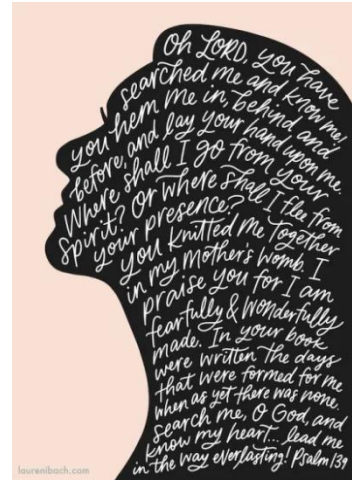
Heer,
wees ons zondaars genadig.
Daarom bidden wij tot U:
Heer, ontferm U over ons.

Moge God ons genadig zijn, onze zonden vergeven,
onze gelijkenis met Hem herstellen
en ons geleiden naar het eeuwig leven. Amen.

Voor God gaan staan (naar psalm 139)

Gij kent mij Heer, en Gij doorziet mij,
Gij ziet mij, waar ik ga of sta.
Gij kent al mijn verborgen gedachten, goede en kwade,
mijn liefde, mijn boosheid en mijn wraakgedachten.
En dat mag want bij U voel ik me veilig.
Gij weet waarom ik bezig ben of rust,
Gij vergezelt mij op al mijn wegen.
Waar ik mij wend, Gij wacht mij op,
uw hand rust altijd op mijn schouder.
Waar of waarom zou ik mij voor U verbergen.
want al wat er in mij leeft, hebt Gij geschapen.
Gij hebt mij als een weefsel in de moederschoot gevormd
en Gij blijft mij nabij al de dagen van mijn leven.
Leidt Gij mij verder langs uw veilige paden.

Heer, ontferm U over ons....

Eer aan God naar Jan Sniijders

Vader in de hemel,
Gij geeft ons het vermogen
ons de nood van anderen aan te trekken.

Wij danken U daarvoor
en prijzen ons gelukkig
zo de naasten van de ander te mogen worden.

Vader, Gij geeft ons de vaardigheid
een ander zo te helpen
dat hij kan leven in vrijheid en waardigheid.

Wij danken U daarvoor
en prijzen ons gelukkig
zo de naasten van de ander te mogen worden.

Vader, uw liefde gaat zover
dat Gij in Jezus onze naaste wilt zijn.

Wij danken U daardoor
en prijzen ons gelukkig
dat wij in onze barmhartigheid voor elkaar
uw naasten mogen worden. Amen.

Openingsgebed:

Barmhartige God en Vader,
voortdurend vergelijken wij ons met anderen.
Soms maakt ons dat jaloers, soms hoogmoedig.
Wij bidden U: wees ons, zondaars, genadig.
Vergeef ons onze concurrentiedrift.
Schenk ons een nederig hart.
Spreek uw verlossend Woord tot ons
en maak ons nieuw.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,

die met U leeft en heerst,
in de eenheid van de H. Geest, God,
door de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Ecclesiasticus (Jezus Sirach 35, 15b-17.20-22a)

15b De Heer weet te oordelen
en persoonlijk aanzien geldt niet bij Hem.
16 Hij is niet partijdig ten nadele van de arme
en Hij luistert naar het gebed van de ontrechte.
17 Hij slaat acht op de smeekbede van de wees
en op het lange verhaal dat de weduwe doet,
20 Wie God dient in welbehagen, vindt genade
en zijn smeekbede reikt tot de wolken.
21 Het gebed van de nederige dringt door de wolken heen.
Hij is ontroostbaar zo lang het God niet bereikt heeft,
en hij houdt aan tot de Allerhoogste naar hem omziet,
22 oordeelt in het voordeel van de rechtvaardige,
en dat oordeel ook uitvoert.

Tussenzang: Ps. 34 (33) 2-3, 17-18, 19 en 23

refr.: Die roepen in nood, naar hen luistert de Heer.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Van boosdoeners keert Hij zijn aangezicht af,
zij worden op aarde vergeten.

Naar vromen die roepen luistert de Heer
en redt hen uit iedere nood.

De Heer is nabij voor rouwmoedige harten,
Hij helpt wie zijn schuld erkent.

De Heer redt het leven van wie Hem dient,
alwie tot Hem vlucht heeft geen straf te duchten.

Tweede lezing: (2 Tim., 4, 6-8. 16-18)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan Timotheüs

Dierbare,
6 Wat mij betreft, mijn bloed wordt weldra geplengd,
het uur van mijn heengaan is nabij.
7 Ik heb de goede strijd gestreden,
de wedloop tot een goed einde gebracht, het geloof bewaard.
8 Nu wacht mij de krans der gerechtigheid,
die de Heer, de rechtvaardige rechter,
aan mij zal geven op die dag,
en niet alleen aan mij maar aan allen
die met liefde hebben uitgezien naar zijn verschijnen.
16 Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijgestaan,
ze hebben mij allemaal in de steek gelaten.

Moge het hun niet worden aangerekend.

17 Maar de Heer heeft mij terzijde gestaan
en mij kracht gegeven om
door mij de prediking van het evangelie te voltooien,
zodat alle volken ervan hebben gehoord,
en ik gered werd uit de muil van de leeuw.

18 En de Heer zal mij blijven beschermen
tegen alle boze aanslagen
en mij behouden overbrengen naar zijn hemels koninkrijk.
Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid!
Amen.

Tussenzang: Bekleedt u met de nieuwe mens (ZJ 527)

<https://www.youtube.com/watch?v=pJf9c7BXfmM>

Bekleedt u met de nieuwe mens en houdt u naar de Heer gewend,
maakt u gereed en blaakt van vuur, verwacht zijn uur!

Legt daarom alle leugen af, al wat bederft is voor het graf,
maar doet van die is opgestaan, de waarheid aan.

Wij zijn elkanders hart en hand op weg naar het beloofde land,
verdraagt en steunt de zwakken maar, vergeeft elkaar.

Evangelie: (Lc. 18, 9-14)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

9 De volgende gelijkenis vertelde Jezus
met het oog op mensen die overtuigd zijn
van hun eigen rechtvaardigheid
en neerzien op alle anderen:
10 `Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden,
de een was een farizeeër, de ander een tollenaar.
11 De farizeeër ging daar staan
en sprak in zijn gebed over zichzelf:
`God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen,
hebzuchtig, onrechtvaardig en overspelig,
of zoals die tollenaar daar!
12 Ik vast tweemaal per week
en geef een tiende weg van al mijn inkomsten."
13 De tollenaar daarentegen,
die op een afstand bleef staan,
durfde zelfs zijn ogen niet naar de hemel op te slaan.
Hij sloeg zich vol berouw op de borst en zei:
`O God, genade voor een arme zondaar!"
14 Ik verzeker jullie dat deze man
gerechtvaardigd naar huis ging,
en de ander niet.
Want ieder die zich verheft zal vernederd worden,
maar wie zich vernedert zal verheven worden.'

Overwegingen:

Lieve mensen,

wie zijn wij in deze parabel: de farizeeër, de tollenaar of Jezus? Let op: niet te vlug invullen.

Want in Jezus' tijd waren farizeeërs mensen waar de meesten naar opkeken (behalve Jezus uiteraard !) om verschillende redenen. Ze onderhielden om te beginnen de wet heel strikt en nauwgezet. Verplicht was bijvoorbeeld 10% tempelbelasting te betalen op wijn, olie en graan. De farizeeërs gaven 10 % op hun volledig inkomen. Wie van ons zou dat vandaag doen ? Een pastoor zei ooit eens in zijn preek: "Spijtig dat er hier in de kerk niet meer farizeeërs zitten. Want dan zou ik niet langer zoveel stukjes van 1 cent en 5 cent vinden in de schaal. Het zouden haast allemaal briefjes zijn, grote briefjes zelfs."

Verplicht bij de Joden was één vastendag per jaar op Jom Kippoer, de grote verzoendag. Een farizeeër vastte 2 maal per week, dus meer dan 100 maal per jaar. Een asceet, een kampioen dus, die farizeeër. Vroom ook en op moreel vlak een voorbeeld: plichtbewust, rechtvaardig, geen echtbreker. Echt een man dus om naar op te kijken.

Helemaal anders was een tollenaar. Wat die in zijn gewone leven uitspookte was niet om fier op te zijn. Hij was een gehate belastingencontroleur, die van zijn functie misbruik maakte om grote steekpenningen af te persen. Een collaborateur ook met de Romeinse bezetter, een man die Gods geboden niet onderhield en nauwelijks wist waar de tempel stond. Een doortrapte zondaar, een man zonder aanzien en dus te mijden! De tollenaar hier durfde, wellicht na lang aarzelen, toch eens naar de tempel komen. Best te begrijpen dat hij, liefst ongezien, achteraan bleef staan: om niemand te choqueren.

Waar zit het verkeerd bij de farizeeër ? We zouden dit nog het best kunnen omschrijven als zelfgenoegzaamheid, aan zichzelf genoeg: ik kan alles zelf en zeer goed; ik ben onverbeterlijk. Noem het hoogmoed: hij is beter dan de anderen en kijkt op hen neer.

Welnu, in een hart dat vol is van zichzelf is geen plaats voor een ander, voor God. Is het niet zo dat God altijd in de leegte komt ? Hij heeft er zeker een voorkeur voor.

Die leegte, dat berouw, dat gevoel van kleinheid en nederigheid, van schuld zelfs, waren bij de zondige tollenaar wél aanwezig. Hij wist dat hij eigenlijk niets waard was. Hij zou wel graag een goed mens willen zijn, maar hij voelde dat hij het niet kon. Daarom zei hij heel uitdrukkelijk: "Heer, wees mij zondaar genadig." Daarom zegde Jezus: "Die tollenaar ging gerechtvaardigd naar huis." Eén van de grondpijlers van elke christelijke spiritualiteit is het berouw: het bewustzijn van eigen falen, van eigen gebreken en verlorenheid, waaruit de nood ontspringt aan bekering en overgave aan God.

In elk van ons huist soms een farizeeër. Daar waar we denken geen fouten te maken of neerkijken op een ander. Op zo'n momenten is het goed dat we ons herkennen in de zondigheid van de tollenaar; dat we klaar zien in onszelf, in onze kleine kanten en gebreken en van daaruit de nood voelen aan Gods barmhartigheid en vergiffenis.

Maar let op: wie als tollenaar blij is dat hij geen farizeeër is, is even erg als de farizeeër met wie hij niet wil vergeleken worden. Wie vandaag de tollenaar is, kan morgen de farizeeër zijn en omgekeerd. Denk niet te gauw dat je bent als die nederige en berouwvolle tollenaar.

En zo houdt Jezus in deze parabel eigenlijk iedereen wakker. Dat is nodig! Wie zich al te snel met de rouwmoedige tollenaar vereenzelvigt, is een verborgen farizeeër. En wie meent een zelfgenoegzame farizeeër te zijn, begint misschien de nederige houding van de tollenaar aan te nemen. De parabel is zoals een vervelend steentje in je schoen: hij roept ons op, - om het met een oud woord te zeggen, - tot een gewetensonderzoek. Geen onderzoek van de handelwijze van anderen, maar van wat er omgaat in ons eigen hart.

Ik durfde mijn woordje niet te beginnen met de aanspreking "Beste Farizeeërs". Ik durf het wel beëindigen met : "Lieve farizeeërs en tollenaars".

Want de één én de ander zit in elk van ons.

Miguel Dehondt

In gesprek met God

Twee mensen in de tempel,
vol goede wil om te bidden.
De een heeft genoeg aan zichzelf,
geeft zichzelf een schouderklop.
De ander is gebogen en klein,
zet zichzelf achteraan.
De eerste meet breeduit
over zijn kwaliteiten:
zijn goede daden zijn
een lichtend voorbeeld.
Hij maakt geen opening
naar God en de mensen.
De laatste bidt om genade.
Zijn daden kunnen
geen daglicht verdragen.
Hij gaat echt in gesprek
met God en daardoor met mensen.
Zijn leven klinkt door
in zijn bede om vergeving.
Vaardig in het recht
mocht hij naar huis gaan.

In gesprek gaan met God:
dat mogen ook wij hier doen.
We zijn hier niet
ons eigen centrum.
We spreken hier uit
dat God bij ons een plaats heeft.
Zijn genade mag door ons
waar worden in onze wereld.
Als we echt in gesprek gaan met Hem
dan worden wij vaardig in het recht.
Dan mogen we eens
van laatsten eersten worden.

Wim Holterman osfs

Getuige zijn ... is bidden:
tijd nemen om te luisteren naar God
elke dag weer op zoek gaan naar Hem
en leven op het ritme van zijn Geest

Getuige zijn ... is verkondigen:
uitnodigen om "te komen en te zien"
het evangelie ten volle beleven
aanvaardend om de Blijde Boodschap uit te dragen
overal, in goede en in slechte tijden

Getuige zijn ... is dienen:
je comfortzone durven verlaten
om de Andere te ontmoeten, het onbekende
om alles te delen: je persoon,
je cultuur en je geschiedenis
om solidair te zijn met alle mensen,
zo divers en uniek

en te delen in hun vreugde en zorgen,
hun hoogtes en laagtes
om mensen te ontvangen,
te beluisteren,
met hen in gesprek te gaan

Getuige zijn ... is missionair zijn:
ten dienste van de Geest in ons,
zodat het Evangelie in ons gestalte krijgt
het is er zijn voor God en voor mensen.

Woorden van geloof:

Ik geloof in de mensen van deze gemeenschap
die bekommerd zijn om elkaar,
die samen op weg gaan en mekaar niet loslaten.

Ik geloof dat God hier in ons midden aanwezig is
als wij de anderen recht doen,
het positieve in elkaar zien,
als wij niemand uitsluiten,
maar iedereen aanvaarden zoals hij of zij is.

Ik geloof dat we voor elkaar een stukje hemel kunnen zijn,
een stukje Rijk Gods.

Ik geloof dat God van ons vraagt
dat we ons samen zouden inzetten
om anderen hoop en uitzicht te bieden.

Ik geloof dat Hij ons vraagt realistische, maar blije mensen te zijn,
die willen bouwen aan een betere toekomst.

Ik geloof dat wij als gemeenschap daaraan moeten werken
en dat God ons daarbij zal helpen. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor kleine, weerloze mensen,
door anderen overschaduwd,
door de machtigen over het hoofd gezien.
Dat zij tot hun recht mogen komen.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor verlegen, angstige mensen
die zich al te gemakkelijk in een hoek laten drummen
en niet voor zichzelf durven opkomen.
Dat zij de aandacht zouden krijgen die zij verdienen.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor gespannen, rusteloze mensen,
steeds in de weer, altijd bezig en op zoek naar meer en beter.
Dat zij vrede zouden vinden in hun bestaan
en van het leven leren genieten.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor getekende, geschonden mensen,
die door mislukking en teleurstelling dichtgeklapt zijn en verdoofd.
Dat zij uit hun isolement zouden komen en zichzelf hervinden. Laten wij bidden...

Lied: Zomaar een dak (ZJ 735)

<https://www.youtube.com/watch?v=9CkP9OTrEBI>

Zomaar een dak boven wat hoofden, deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen, speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt als wij er binnengaan
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren, vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen, diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien, onthouden, spreken voort,
Gods vrij en lichtend woord.

Tafel van Eén, brood om te weten dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede, oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan, doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Gebed over de gaven

Zoals we brood breken en delen met elkaar,
zo willen we ook proberen onszelf te breken en te delen met elkaar.
Neem dit brood aan, God,
en geef ons de moed en de durf
om mee te bouwen
aan een gemeenschap waar recht en liefde heerst.
Wijn is een teken van vreugde.
Neem deze wijn aan, God,
en geef ons de moed en de durf
om met en aan elkaar vreugde te beleven. Amen.

Groot Dankgebed

God, wij danken U omdat U een God van liefde bent,
een God die oog en hart heeft voor ons, zoekende mensen.

Wij danken U
omdat U de naam van elke mens hebt geschreven
in de palm van uw hand.
Wij danken U omdat U herkenbaar bent in elke goede mens,
in ogen vol mildheid, in een teder gebaar.
Overduidelijk hebt U dat getoond in Jezus uw mens-geworden Zoon.
Als geen ander gaf Hij
gestalte aan uw goedheid en uw liefde voor de mensen.

U bent de Hand op onze schouder,
de Stem die ons moed inspreekt of tactvol corrigeert.
In alle mensen die om ons bekommerd zijn,
die ons vergeven en aanmoedigen,
mogen wij de warmte van uw hart vermoeden.
Als liefde ook ons hart beroert,
onthullen wij iets van uw gelaat.

Omdat wij dit mochten ontdekken
noemen wij uw naam
en danken U schroomvol met de woorden: Heilig, ...
In uw naam zijn wij hier samen.

Wij noemen U God en Vader.
Niemand heeft U ooit gezien,
maar elke dag opnieuw
is het duidelijk hoe U werkzaam aanwezig bent
daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,
waar mensen de handen in elkaar slaan
en kleine stappen zetten
om deze wereld om te bouwen tot uw wereld.

Wij zien U aan het werk, God,
in de ontluikende liefde tussen mensen,
in groeiende solidariteit,
in blijvende verbondenheid,
in de kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.

Wij zien U aan het werk in Jezus, uw Zoon:
de Woorden die Hij sprak,
waren uw Woorden en worden nu de onze.
Zijn keuze voor de kleine mensen was uw keuze
en wordt nu de onze.

In Hem hebt U uw droom in onze handen gelegd:
dat lammen niet lam blijven en doven niet doof.
Dat er voor elke mens leven mogelijk is, leven in overvloed.

Hem willen wij hier noemen
als Inspiratie, als Wegwijzer voor ons leven,
als blijvende Oproep om te blijven doen
wat Hij heeft gedaan.

Die avond, vlak voor zijn dood vatte Hij zijn leven samen,
toonde Hij wie Hij was en wie Hij blijven wou voor ons.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen Uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom bidden wij U:
beziel ons met uw Geest.
Dat wij vanuit zijn inspiratie
weten wat groeikracht heeft.
Dat wij midden de ontmoediging de fantasie bewaren
en wegen blijven vinden naar de nieuwe toekomst
die U ons in handen hebt gegeven.
Dat onze hand niet slaat, dat onze mond niet verraadt,
dat wij geen mens verloochenen.

En dat wij niet vergeten hen die op ons blijven rekenen:
zij van wie wij houden en zij van wie wij nog niet genoeg houden.
Dat wij niet vergeten hen die naast ons staan,
ons voorgaan en bemoedigen,
en hen met wie wij samen op weg zijn naar menselijker samenleven.

Dat wij evenmin vergeten hen die van ons zijn heengegaan:
dat zij tot ons blijven spreken, ons verder oproepen en inspireren,
ook nu zij gestorven zijn.

Beziel ons met uw Geest,
dat wij elkaar bewaren
en voortstuwen in de richting van menswaardigheid.
Dat wij waakzaam zijn
om de tekens van hoop te zien
en dat wij zelf zo 'n teken mogen worden.

Daar Hem en met Hem en in Hem ...

Onze Vader

In het vertrouwen dat God ook ons vaderlijk nabij wil zijn,
mogen wij tot Hem bidden zoals Jezus:

Onze Vader,
graag zouden wij in deze wereld
uw naam geheiligd zien.
Mochten steeds meer mensen U kennen
als God-met-ons.
Uw Rijk kome!
Een Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.
Uw wil geschiede,
want Gij wilt dat wij gelukkige mensen zijn,
die zich inzetten voor de anderen.
Wij vragen U om het dagelijks brood,
om het nodige voedsel voor wie honger heeft
en om de moed ons voedsel te delen.
Vergeef ons onze schuld,
want dikwijls zijn wij onverschillig voor uw liefde.
Leer ons de anderen vergeving schenken,
steeds opnieuw, zonder bitterheid.
Leid ons weg uit de bekoring
van hoogmoed en onoprechtheid.
En verlos ons van het kwade.
Want Gij zijt de Vrede en de Vreugde,
de Kracht en de Heerlijkheid
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Vredeswens

Wij kijken reikhalzend uit naar zoveel:
naar liefde die sterker is dan de dood,
naar recht en toekomst voor armen en kleinen,
naar leven, oprecht en voorgoed.
Die hoop heeft Jezus in ons hart geplant.
Moge ze tot wasdom komen.
Laat zijn vrede hier beginnen, rond deze tafel.

Moge zijn vrede met ons zijn.

Lam Gods

Communielied: De laatsten worden de eersten (ZJ 589)

<https://www.youtube.com/watch?v=uaoEK18n1rA>

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
de knechten mogen heersen, de dienaar heet een zoon.

O Heer, o eerstgeboren van allen uit de dood,
Gij zoekt wat is verloren, Gij maakt het leven groot.

Gij die als allerlaatste ter wereld wederkomt,
Gij wijst ons onze plaatsen wanneer de strijd verstomt.

Wie zelf zich hoog verheffen, die slaat zijn oordeel neer,
de bergen worden vereffend, de zee zwijgt voor de Heer.

Maar wie zich heeft gebogen voor wat Hij geboden heeft,
die zal Hij ook verhogen zo waar Hij eeuwig leeft.

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
wie slaaf was mag nu heersen, de vreemdeling wordt zoon.

Slotgebed:

God, Gij roept ons op
om uw missionaire leerlingen te zijn,
om samen, als uw Kerk,
teken te zijn van Uw liefde voor de wereld,
om uw getuigen te zijn.
Wakker in ons het vuur van uw liefde aan,
doe ons de levengevende aanwezigheid
van uw Geest ontdekken,
ga mee met ons op weg,
verlicht ons pad
en leid ons tot het eeuwige geluk
doorheen Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer, Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Heer Jezus,
als een wonder van genegenheid
zijt Gij onder ons verschenen:
Gods diepste Woord van liefde
hebben wij in U vernomen.

Open onze oren.
Laat niet toe dat wij U overstemmen.
Schreeuw door onze doofheid heen,
zodat wij U horen.

Want alleen van U komt het bevrijdende Woord,
het Woord van liefde waarnaar wij hunkeren,
het Woord van bemoediging dat ons sterkt.

Spreekt Gij, Heer, tot ons.
Roep ons weg uit wanhoop en berusting.
Verdrijf ons ongeloof en onze traagheid
en sta niet toe dat wij van U vervreemden.

Spreek Heer
en roep ons samen tot uw volk.
Wees onder ons en leg ons woorden in de mond
om te getuigen van uw goedheid en uw trouw. (Lode Aerts: "U wil ik ademen")

